

VITALIO VOŠTERIO FOTOGRAFIJOS PARODA „PO DANGUM“
ANTAZAVĖS DVARE

ANTAZAVĖS DVARAS

fotografijos paroda

po dangum

VITALIS VOŠTERYS

Paroda veiks 04 15-05 30

Parodos atidarymas ir susitikimas su
autoriumi 04 15 (šeštadienį), 13 val.

2023 m. balandžio 15 d. (šeštadienį) 13 val. ANTAZAVĖS DVARĖ

Paroda veiks iki gegužės 30 d.

Vitalis Vošterys gimė 1985 m. sausio 30 d. Rokiškio rajono Obelių miestelyje. Mokėsi Obelių vidurinėje mokykloje. Ją baigęs įstojo į Lietuvos muzikos ir teatro akademiją. Ten įgijo vargonų specialybę. Baigęs Lietuvos muzikos ir teatro akademiją, V. Vošterys keletą metų grojo vargonais Kriaunų ir Aleksandravėlės miestelių bažnyčiose. V. Vošterys dirba muzikos mokytoju Vilniaus r. Nemenčinės Gedimino gimnazijoje. Čia jis subūrė ir vadovauja muzikos grupei "Rock ID".

Jauno ir talentingo specialisto pomėgių spektras ne vien muzikinis. V. Vošterys domisi kraštotyra, senuoju lietuvišku paveldu. Laisvalaikiu jis užsiima menine fotografija, dalyvauja įvairiuose konkursuose. Fotomenininkui imponuoja paprastas, nesugadintas kaimo žmogaus dvasios grožis, senoviškas lietuvių būdas.

Fotografijų paroda „Po tėviškės dangum“ – pirmoji vieša V. Vošterio darbų ekspozicija. Joje įamžintos lietuvių gyvenimo būdo, darbo akimirkos. Fotografijose atsiskleidžia platus ir tikroviškas kaimo papročių, tradicijų, materialinės kultūros vaizdas.

V. Vošterio parodos surengtos Lietuvos Respublikos Seime, Zarasų krašto muziejuje, Obelių laisvės kovų istorijos muziejuje, Rokiškio krašto muziejuje, Kriaunų istorijos muziejuje, Trakų rajono savivaldybės viešojoje bibliotekoje – Lentvario filiale, Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus bibliotekoje. Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekoje.

Žvelgdamas į fotomenininko V. Vošterio fotografijas, nejučia, lyg pro kokį laiko plyšį, patenki į nespaltotą pasaulį, kurio ženklai, kasdieniai ritualai, darbai jau išsityrę iš atminties, užversti laiko dulkėmis, staiga atgyja ir ima kuždėti žmonių balsais iš vienišios kasdienybės...

Į tai, kas neišvengiamai yra ant išnykimo ribos, menininkas žvelgia labai asmeniškai, neįprastai šviesiai, jautriai. Fotografijose sklaidžiasi kasdienio gyvenimo vaizdai iš senojo, jau bebaigiančio išnykti kaimo. Menininkui rūpi pavienių žmonių istorijos, kaimo žmogaus darbų, jo ryšio su gimtąja vieta įamžinimas. Fotografijose užfiksuotas nepaprastas kaimo žmonių dvasios ramumas, šviesa. Pastebima absoliuti žmogaus ir gamtos, jo gimtosios žemės harmonija.

Žmogaus ir žemės, gamtos vienovė – mūsų tautinės kultūros savitumo žymė. Matyti, kad fotomenininkui V. Vošteriui imponuoja paprastas, nesugadintas kaimo žmogaus dvasios grožis, senoviškas lietuvių būdas. Prieš mūsų akis atsiveria lietuviško kaimo žmogaus pasaulėjauta, rodomas tradicinis jo pasaulio modelis. Kiekvienas žmogus gyvena gamtos ritmu – savu, jaukiu, pastoviu.

Senojo kaimo žmogui ryšys su gimtąja žeme buvo nepaprastai svarbus. Gimtieji namai, sodyba – saugus viso žmogaus gyvenimo prieglobstis. Šventas, sakralus žmogaus ryšys su gimtąja žeme atsiskleidžia per jo dirbamus darbus. V. Vošterio fotografijose užfiksuoti kiekvienam kaimo žmogui gerai žinomi darbai – šienapjūtė, rugiapjūtė, įvairių veiklų akimirkos. Į dirvą įsmigęs žemdirbio plūgas, sudiržusi nuo sunkaus darbo ranka, lietuviškų laukų platybė – visa tai yra svarbūs parodos akcentai. Žvelgiant į nuotraukose įamžintus žmones nesunku pajusti, kad ryšys su tėvų, protėvių žeme, namais yra jų laimės, gyvybės, vilties, jų buvimo esmė.

V. Vošterys savo fotografijose vaizduoja jau nykstančią kaimo realybę. Menininko nuotraukose įamžintos lietuvių gyvenimo būdo, darbo akimirkos sustiprina tautinę savivoką. Jose atsiskleidžia platus ir tikroviškas kaimo papročių, tradicijų, liaudies meno ir materialinės kultūros vaizdas.